

КОЛЕСА Любка (19. 05. 1902, Львів — 15. 08. 1997, Торонто) — піаністка, педагог. Дочка [Олександра](#), сестра [Христі Колессів](#). Закін. у Відні муз. школу М. Діджеллі (1915), Академію музики (1918; кл. Л. Терна; відзначена премією фірми «Безендорфер» як найкраща випускниця) та «Meisterschule» при ній (1920; кл. Е. Зауера; відзначена Державною премією Австрії для особливо обдарованих абітурієнтів). Удосконалювала майстерність у Е. Д'Альбера (1929). У 1942–52 — проф. Королів. консерваторії (Торонто), 1952–73 — Консерваторії муз. і драм. мистецтва. Водночас викладала у Мак-Гілл. університеті (обидва — м. Монреаль, Канада), 1959–60 — Укр. муз. інституті (Нью-Йорк). У 1920-х рр. багато виступала у найбільших містах Європи, від 1925 також у Львові. 1929 провела низку концертів у Рад. Україні. У 1930-х рр. давала щорічно 150 концертів. 1938–39 здійснила концертне турне країнами Пд. Америки. Останній концерт відбувся 1950 в «Карнегі-Голл» (Нью-Йорк). Виступи К. у 1920–30-х рр. мали широкий резонанс. Гол. місце у репертуарі посідали твори Ф. Шопена (критики називали К. укр. шопеністкою) та В.-А. Моцарта, а також великі цикли Р. Шуманна, органні транскрипції Й.-С. Баха, Концерти для фортепіано з оркестром Ф. Ліста. У різних європ. країнах

виконувала твори укр. композиторів, зокрема 1937 в укр. вбранні виступила на Лондон. телебаченні із творами В. Барвінського й Н. Нижанківського.

Виконав. стиль К. — романтичний; ставлення до музики — щире, емоційне й піднесене. Піаністка створила у мистецтві образ юності, поезії й краси, що визначив її неповторне трактування муз. класики. Їй була властива тонка музикальність, добрий смак, надзвичайна віртуозна майстерність. Індивідуальність К. проявлялася в її інтонації, озвученій на фортепіано легко, гнучко і виразно, з власним ритмом. У щирій, пісенній вимові мелодії впізнавалася укр. душа піаністки. Першою з укр. піаністів здійснила низку звукозаписів за кордоном (1928 — твори Ф. Шопена, Ф. Шуберта, Д. Скарлатті та «Варіації на українську тему» Н. Нижанківського; поч. 1930-х рр. — твори Ф. Шопена; 1939 — 3-й Концерт Л. ван Бетговена та ін.; 1951 — твори Й. Брамса і Р. Шуманна). 1999 вийшов компакт-диск із записами К. «Lyubka Kolesa Legacy: Legendary Treasures». На концерти К. опубл. значну кількість рец. у нім., болгар., швейцар., чес., польсь., укр. та амер. пресі. Серед учнів — провідні музиканти Канади, укр. піаністи [І. Жук](#) та [Л. Жук](#), [Р. Рудницький](#), [М. Цісік](#).

Рекомендована література

1. Тихонюк Б. «Примадонна століття» в оцінці Василя Барвінського // Дзвін. 1990. № 9;
2. Жук І. Любка Колесса: пед. і концертна діяльність в Канаді // Укр. фортепіанна музика та виконавство. Л., 1994;
3. Кашкадамова Н., Бобицька В. Українська піаністка Любка Колесса в рецензіях польської преси // Musica Galicana. Rzeszów, 1999. Т. 3;
4. Кашкадамова Н. Фортеп'яння мистецтво у Львові. Т., 2001;
5. Родина Колессів у духовному та культурному житті України кінця ХІХ – ХХ століття: Зб. наук. пр. Л., 2005;
6. Любка Колесса – українська піаністка. Л., 2011.

[Н. Б. Кашкадамова](#)

Бібліографічний опис:

Колесса Любка / Н. Б. Кашкадамова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5628>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).